

La tribuna

D'Engolasters... al Pont de la Rotonda

Les propostes de Toni Martí afebleixen el valor de la confiança en el negoci bancari

JAUME

Bartumeu

Dimarts passat, des de les altures de Sant Miquel d'Engolasters, **Toni Martí** pretenia llençar «... un missatge de confiança en el sistema financer...»

Així ho indicava la portada d'EL PERIÒDIC D'ANDORRA del dimecres 9 de maig que, a la pàg. 7, ens assabentava que «Martí veu fora de perill el sistema financer».

Enviar missatges de calma enmig d'una forta tempesta que fa trontollar l'estabilitat financera podria ser positiu si les manifestacions públiques anessin acompanyades d'un suport inequívoc a les indispensables mesures de redreçament.

Però sabem que aquest suport no hi és. No hi ha voluntat d'una acció enèrgica ni de deixar exercir a l'autoritat financera pública, l'INAF, la necessària actuació redreçadora.

La dimensió -enorme- del problema no és solventable sense una consistent intervenció pública que haurà de ser acompanyada d'una inevitable i robusta reestructuració interna.

De manera que la paraula pública de **Toni Martí** està tan devaluada que intervencions com les d'Engolasters no reforcen pas el valor de la confiança i la reputació en el negoci bancari sinó que, pel contrari, l'afebleixen.

I en uns moments tan delicats pel sector financer el Govern de DA ha promogut una modificació legislativa que pretén rebaixar les garanties de cobertura pels clients que siguin titulars de comptes en una entitat bancària que pogués patir problemes de liquidesa per fer front al retorn dels dipòsits rebuts.

El govern de Toni Martí proposa reduir en un 80% les garanties de cobertura de dipòsits i els vol rebaixar dels 100.000 euros actuals -establerts en una llei del 2011 que nosaltres vam promoure- a només 20.000 euros.

EL PERIÒDIC

Aquesta proposta és una barbaritat i una greu irresponsabilitat que només pot servir per esmicolar el valor de la confiança dels clients en el negoci bancari andorrà.

Per això el nostre portaveu al Consell General, **Víctor Naudi**, ha presentat esmenes a aquesta irresponsable proposta del govern de DA.

El Ministeri de Finances de **Toni Martí** pretén reduir radicalment el nivell actual de cobertura sota l'aixopluc de la directiva europea 97/9/CE. Una directiva de fa més de vint anys.

Els progressistes d'SDP no ho compartim i **Víctor Naudi** ho ha motivat així en les seves esmenes:

1) La directiva europea en què s'inspira aquesta xifra la presenta com a valor mínim. És possible que els països de la UE, i així ho han fet la gran majoria, situïn aquest límit clarament per sobre de dita quantitat.

2) Es tracta d'una directiva que data de fa més de vint anys i, per tant, presenta clars símptomes d'obsolescència tant al valor absolut de la xifra de referència, atès que 20.000 € (de fet la directiva és tan antiga que parla d'Ecus perquè l'euro en aquell moment encara no existia com a tal)

A San Marino expliquen i debaten en reunions públiques al seu parlament, el què, el com i el perquè de la crisi financera i la relació amb l'FMI

de l'època equivaldrien a una xifra molt superior avui en dia pels efectes de la inflació.

3) La data de referència de la directiva és molt anterior a la crisi financera, que és la que va provocar als països avançats la necessitat d'enfortir i ampliar els fons de garantia i que va generar també recomanacions per part de la Comissió Europea de pujar el límit esmentat, si més o, fins a 50.000 € i que va fer que països d'aquest àmbit, com, per exemple, Espanya, a partir del 2008 situaven en 100.000 € la cobertura tant del fons de garantia de dipòsits com el fons de garantia d'inversions.

En uns moments en els quals caldria generar confiança, s'està enviant el missatge que es redueixen en un 80% les garanties mínimes dels dipòsits bancaris.

I es fa mentre s'amaga la veritat pel que fa a l'intent de convertir

Andorra, d'amagatotis, en un país membre del Fons Monetari Internacional precisament per la delicada situació en la qual es troba una entitat financera del país.

LA SITUACIÓ a Andorra, on el Govern enganya al Consell General i pretén enredar la ciutadania, és ben distinta de la de San Marino. El dijous passat, 10 de maig, el seu Consiglio Grande e Generale debatia, amb tota transparència -no pas a porta tancada- d'una visita tècnica del Fons Monetari Internacional i de la creació d'un comitè d'estabilitat financera. El ministre de Finances de la República de San Marino explicava així davant el seu parlament com els experts del Fons Monetari Internacional han indicat els camins necessaris i prioritaris per aconseguir trobar «... les solucions definitives i permanents per resoldre les situaci-

ons crítiques actualment existents en el sector bancari».

Entre aquests situacions s'esmentava, en sessió pública insisteixo, el sanejament dels balanços dels bancs i la gestió dels crèdits morosos.

I en aquest marc, força assemblat a l'andorrà, el ministre de Finances de la República de San Marino explicava el dijous 9 de maig del 2018, en seu parlamentària i sessió pública, que «... l'eventual recurs a un programa d'assistència tècnica i financera del Fons Monetari Internacional és una important hipòtesi de treball».

Però el mateix ministre declarava davant els parlamentaris sanmarinesos que «... abans d'assumir opcions de tal importància sistèmica cal buscar el més ample compromís possible de les forces polítiques, de les organitzacions sindicals i de les associacions...»

Per això va assegurar que el Govern no pensa procedir «... de manera unilateral adoptant decisions sobre temes que indiscutiblement tindran un impacte no solament sobre el present sinó encara més sobre el futur de la comunitat sanmarinesa i obligaran no solament l'actual equip de Govern sinó també els propers».

A San Marino expliquen i debaten en reunions públiques al seu parlament, el què, el com i el perquè de la crisi financera i la relació amb l'FMI. A Andorra ens ho amaguen i, quan demanem explicacions o gosem opinar, ens tracten d'irresponsables.

Al capdavant, aquí tenim una nova demostració del que hauria de ser, a Andorra, el capteniment del Govern en la seva relació amb el poder legislatiu -el Consell General- que l'ha de controlar i també en la seva relació amb la ciutadania.

Toni Martí proposa a alguns consellers generals de l'oposició de ser «observadors actius», és a dir convidats de pedra, en les reunions de negociació de l'acord d'associació amb la Comissió Europea però en el mateix moment amaga al Consell General qüestions, de cabdal importància per al futur del país, relatives a la situació del sector financer. ≡

President d'SDP